668/03

Den 31. marts 2003 blev i sag nr. 59.036:

xxxx xxxxxxxxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxx xx

mod

Tryg Forsikring,
Rejse og Sundhed A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har rejseforsikring i Tryg Forsikring, Rejse og Sundhed A/S, klager over selskabets afvisning af at yde erstatningsrejse.

Det fremgår af sagens akter, at klageren var på ferierejse med bus til Prag mellem 27/3 og 1/4 2002. På udrejsen den 27/3 2002 væltede klageren ned af trappen i bussen, da denne pludselig drejede skarpt, hvorved han pådrog sig et brud på den højre udvendige ankel. Ved hjemkomsten den 1/4 2002 blev klageren indlagt i 2 dage på Å. Sygehus.

Selskabet ved skrivelse af 16/8 2002 til nævnet redegjort for sagen således:

> "Da klager ikke har søgt læge på feriestedet, har selskabets læger udfra de bilag vi har, gennemgået sagen. Vor læge oplyser, at ud fra skadestuerapporten indlægges klager, da benet er meget hævet, både på grund af skaden, men også fordi klager ikke med det samme søgte lægebehandling. Når et sådant brud er nogle dage gammelt uden at være behandlet med bandage og elevation af ben, når lejlighed gives, sker der en væskeansamling omkring brudstedet. Havde klager søgt læge med det samme, vurderer vor læge, at klager ville være blevet pålagt skinne eller gips, men finder det ikke sandsynligt, at klager ville blive indlagt eller have fået ordineret sengeleje.

Vi har efterfølgende modtaget kopi af brev fra rejseleder J.R.T., der skriver, at klager havde det bedst i ro på hotellet. Dette kan imidlertid ikke sidestilles med sengeleje/-indlæggelse.

Da der ikke foreligger lægelig dokumentation fra feriestedet, og vi ud fra de danske journaler ikke finder, at tilskadekomsten ville have medført sengeleje/hospitalsindlæggelse på feriestedet, kan vi ikke yde erstatning i sagen.

Selskabet fastholder således sin afgørelse."

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse.

I rejselederens erklæring af 1/8 2002 hedder det:

"Det skal hermed bekræftes ..., at E.P. [klageren] på rejsen kom til skade med sit ben/ankel på rejsens første dag den 27.03.02.

E.P. var i den forbindelse ikke i stand til at deltage i rejsen - men opholdt sig sammen med sin kone på hotellet - som tog sig af ham.

Det var svært at vurdere på pågældende tidspunkt om hvorvidt det krævede lægehjælp, da ingen havde i tankerne at der var brud på benet.

Det var tydeligt at se, at E.P. var i smerte når han bevægede sig og derfor havde det bedst, når der var ro omkring ham og hans ben. Det skete bedst ved at opholde sig i ro på hotellet.

Det er for F.Rejser og mit vedkommende ingen tvivl om at der er rigtighed i E.P.'s brud på benet den første dag af rejsen- og at der i den forbindelse burde udbetales erstatning for tabt rejse til E. og hans kone som passede ham."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**4 REJSEGARANTI**

4.1 Omfang

4.1.1 Forsikringen dækker enten udgifter til en erstatningsrejse eller giver en erstatning pr. ødelagt rejsedøgn, hvis:

4.1.1.1 Forsikrede bliver *akut syg*/kommer til skade og bliver indlagt på hospital eller af læge bliver ordineret sengeleje.

...

4.3 Erstatning - erstatningsrejse

4.3.1 Forsikringen yder en erstatningsrejse til forsikrede, hvis:

4.3.1.1 Forsikredes indlæggelse/sengeleje, jf. 4.1.1.1, varer mere end halvdelen af *rejseperioden*. Perioden for indlæggelse/sengeleje regnes fra det tidspunkt, hvor forsikrede havde første lægebesøg. Hvis der ikke foreligger dokumentation for det nøjagtige tidspunkt, regnes perioden fra kl. 00 døgnet efter forsikrede havde første lægebesøg. Perioden for indlæggelse/sengeleje skal være for samme person."

Nævnet udtaler:

Uanset affattelsen af forsikringsbetingelserne finder nævnet, at selskabet ikke er berettiget til at afslå at yde klageren erstatningsrejse alene med henvisning til, at klageren ikke har opfyldt det formelle krav om indlæggelse/sengeleje. Det afgørende i så henseende finder nævnet må være, om klageren på grund af sin sygdom rent faktisk var nødsaget indlæggelse eller sengeleje.

Nævnet finder det godtgjort, at klageren har været nødsaget til at holde sig i ro på hotelværelset, men ikke at skaden nødvendiggjorde sengeleje eller hospitalsindlæggelse i mere end halvdelen af rejseperioden. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann